"ఈ సారి ఆడపిల్ల పుడితే నే నూరు కోను..." హఠాత్తుగా భర్త అన్న మాటలు విని మాన్పడిపోయింది అరుణ.
'నేనూరు కోను... నేనూరు కోను...' ఆ మాటలే ఆమెని వెంటాడుతున్నాయి? వూరు కోక ఏం చేస్తారు???

"ఆడపిల్ల పుడితే తనని అత్తగారింటి నుండి తన్ని తగలేస్తారు కాబోలు?"

తప్పెవరిది?

పి. రాధా చలపతి

[illegible]

[illegible] పోతున్నాయి. ఆ [illegible] పోయింది. ఇంటెడు పని [illegible]... అత్తగారి చివాట్లు [illegible] వుండి కాసేపు పడుకుందామని గదిలో[illegible] వెళ్ళింది.

సిగరెట్టు మీద సిగరెట్టు కాలుస్తూ ఆయన మంచం మీద కూర్చుని వున్నారు. గదంతా వ్యాపించి వున్న పొగను బట్టి చాలాసేపు అక్కడ కూర్చుని వున్నాడని గ్రహించింది... ఆఫీసు నుంచి రావటం తాను చూడలేదు? కోపం వచ్చింది కాబోలు?!

నెమ్మదిగా వంటింట్లోకి వెళ్లి కాఫీచేసి కప్పులో పోసి తీసుకొని మళ్లీ గదిలోకి వచ్చింది.

"నేను వచ్చి గంటకి పైనే అయ్యింది. ఇప్పుడా కాఫీ ఇవ్వటం..."

"మీరు రావటం నే..ను..చూ..డ..లే..దు.."

"ఎందుకు చూస్తావ్? భర్త అనేవాడు ఆఫీసు నుంచి అలసి పోయి వస్తాడు... రాగానే నవ్వుతూ ఎదురొచ్చి అలసట పోగొడదాం, కమ్మటి కాఫీ ఇద్దాం అన్న ఆలోచన నీకుంటేగదా? ఎప్పుడూ జిడ్డు కారుతున్న ముఖంతో వంటింట్లో అఘోరిస్తావ్!..."

"మరి... ఇంట్లో... పని..."

"ఓ! ఇంట్లో పని కూడా చేయకుండా కూర్చోబెట్ట లేదనా? అంతటి హోదా వుండి వుంటే నిన్ను చేసుకునే ఖర్మ పట్టేది కాదు. నాకిన్ని అవస్థలుండేవి కావు.." కోపంగా అంటూ విసురుగా కప్పు లాక్కున్నప్పుడే అరుణ చేతులు వణికాయ్! కప్పులో కాఫీ చొక్కా మీద పడనే పడింది.

"అగ్గి మీద గుగ్గిలం"లా భగ్గుమన్నాడు పరమేశం!

నీరసంగా కింద కూర్చుండిపోయింది అరుణ - కళ్లు తిరిగి, కాసేపు అలా నేలపైనే ఒరిగిపోయింది.

"ఏమిటిరా బాబూ?... ఏం చేసింది?... ఇవాళ పొద్దుట నుండి ఇదే వాలకం! ఒక్కపనీ సరిగా చేయలేదు... అన్నం తినకుండా అలిగి కూర్చుంది. తిండి తినకపోతే నీకే నీరసం - అని చెప్తూనే వున్నా విన్పించుకుంటే గదా?.. పని సరిగా చేయలేదని అన్నానని వెక్కివెక్కి ఏడవటం. ఒరేయ్! ఎలాగు నెల తప్పింది.. నీరసం.. ఓ వారంపాటు పుట్టింటి దగ్గర వదిలేసిరా. దీనికి నెలతప్పిందంటే ఈ సారైనా మగపిల్లవాణ్ణి కంటుందో లేదో నన్న దిగులు పట్టుకుంది. పనిలో పని ఆ పరీక్షఓఏదో చేస్తారు గదా? వాళ్ల నాన్నని చేయించి ఆడో మగో తేల్చి చెప్పమను.. ఆడో పేడో తేల్చుకుందాం?..."

తల్లి మాటలకి వుత్సాహంగా లేచాడు పరమేశం.

"మంచి ఆలోచన చెప్పావు అమ్మా? నాకు అదే దిగులు పట్టుకుంది... స్కానింగ్ చేయించి రిపోర్టు తెప్పించాలి... అయిడియా నాకు రానేలేదు... రేపు శెలవుపెట్టి తీసుకెళ్తాను.

"మంచి నీళ్లు..." మూల్గింది అరుణ.

"చూశావురా? ఇదీ వరస... నేను నీళ్లు అందించాలి. తిండి మానేయటమెందుకు? కళ్లు తిరిగి పడిపోవట మెందుకు?... హుఁ..." అత్తగారు కోపంగా వెళ్లి గ్లాసుతో నీళ్లు తెచ్చి అక్కడ పెట్టింది.

లావుపాటి ఒకావిడ బస్సు దిగుతూ కండక్టరుతో... "ఏమి బస్సులో ఏమిటో ఎక్స్‌ప్రెస్ అంటూ మరీ ఇంత మెల్లిగా నడిపించడమా?" అంది.

"మీరు దిగుతున్నారుగా... ఇక వేగం అందుకుంటుందిలెండి" అంటూ రైట్ చెప్పాడు కండక్టర్.

అరుణ ఆ నీళ్లని తాగి కాస్త సేద దీరింది. లేచి నెమ్మదిగా వంటింట్లోకి వెళ్లింది. బావురుమని ఏడ్వాలన్పించింది. బాత్‌రూంలోకి వెళ్లి చల్లని నీళ్లతో ముఖం కడుక్కుంది. నెల తప్పినప్పటి నుండి అప్పుడప్పుడు తనకి కళ్లు తిరుగుతున్నాయ్, పడని వస్తువు వాసన తగిలితేనే వాంతి, వికారంగా వుంటోంది. కళ్లు తిరిగి పడిపోతే తనకీ ఇంట్లో ఆదరణ లేదు. రేపు ఆడపిల్లే పుడితే తన గతి అదోగతే?! భగవాన్!

"భగవాన్! ఇదంతా నా చేతిలో వుంటే... మగపిల్లల్నే కని వాళ్ల ముందు పడేసేదాన్ని... ఈ దేశంలో అందరూ మగవాళ్లే వుంటే ఇక సృష్టించే కార్యం నీ చేతుల్లోకి వచ్చేది. ఆడవాళ్లకీ అగచాట్లైనా తప్పేవి."

అరుణ ఆలోచనలు పరిపరి విధాలుగా పోతోంది. ఏమి చేయాలో తెలియని పరిస్థితి? మనస్సంతా చికాకుగా వుంది.

"ఇదిగో? నీ బట్టలవి సర్దుకో. రేపే మీ వూరు వెడుతున్నాం..." అనేసి బయటికి వెళ్లిపోయాడు.

అరుణకిక ఆలోచనలు స్తంభించిపోయాయ్! పరీక్ష చేసి ఆడపిల్లని చెప్పితే తనని ఇక అక్కడే వదిలేస్తారన్నమాట... ఆడోపేడో తేల్చుకుందామని అత్తగారు చెప్పనే చెప్పింది! అనంత పని చేయ గల సమర్థులు... ఇక ఈ ఇంటితో తన రుణం తీరిపోతుందా?... నీరసంగా గదిలోకి వెళ్ళి మంచం మీద వాలిపోయింది... కళ్ళల్లో ఆగని కన్నీరు...! అలా ఎంతసేపు గడిచిందో?...

ఇంతలో అత్తగారి గొంతు దగ్గరగా విన్పించి ఉలికిపడి లేచింది అరుణ.

"ఇదిగో! దీపాల వేళ ఏడుస్తూ పడుకుంటే దరిద్రం! ఇప్పుడేమయిందని శోకాలు! లే, లేచి ముఖం కడుక్కుని కుక్కరు పడెయ్యి- రేపటి నుండి ఎలాగు తప్పదు నాకు చాకిరి.. ఇవాళైనా వండి పడేసి కాస్త అన్నం తింటే అంతా సర్దుకుంటుంది.."

నెమ్మదిగా లేచి వంటింట్లోకి వెళ్లింది!

* * *

స్కానింగ్ రిపోర్టు వచ్చింది.

"ఆడపిల్ల" అని చెప్పింది డాక్టరు...

కోపంగా ఆ రిపోర్టు అందుకుని ఇల్లు చేరుకున్నాడు పరమేశం!.. "ఇదిగో! చూశావా? దరిద్రపు ముఖం దానివి దొరికావు నాకు. మగపిల్లవాడు పుడితే ఇద్దరికే ఫుల్‌స్టాప్ పెట్టాలనుకున్నాను. మళ్ళీ ఆడపిల్లని నేను భరించలేను. రేపు వెళ్ళి అబార్షన్ చేయించుకో.... లేకపోతే ఇక నీ ముఖం నాకు చూపించనక్కరలేదు..." రిపోర్ట్ అరుణ మీద విసిరి వచ్చినంత వేగంగా మళ్ళీ బయటికి వెళ్ళిపోయాడు పరమేశం.

అరుణ నీరసంగా వెనక్కి వాలిపోయింది. వళ్లంతా చెమట పట్టింది. 'అమ్మా!" అంటూ గావుకేక పెట్టింది.

తల్లి పరుగెత్తుకుంటూ వచ్చింది. వస్తూ మంచినీళ్ళు కూడా తెచ్చింది.

'ఎంత నీరసం అయిపోయావే తల్లీ! అల్లుడు వచ్చాడని కాఫీ పెట్టడానికి వెళ్లాను... ఏదో అరుస్తున్నారు.. ఏమిటే అంటున్నారు..."

"నేను చచ్చిపోతానమ్మా! ..." తల్లిని పట్టుకుని బావురుమన్నది- అరుణ..

'నా—నాకు ఆ-డ- పి- ల్ల. పుడ్తుందని ఇదిగో రిపోర్టు వచ్చింది- 'అబార్షన్' చేయించుకోమని చెప్పారు. లేకపోతే ఇక నాతో...నాతో.." మళ్ళీ ఏడుపు లంకించుకుంది అరుణ.

'ఐదవ నెల వచ్చాక... అబార్షన్ అంటే-? రేపు మన డాక్టరమ్మ దగ్గరికి వెళ్దాం నువ్వు ఊరికే కంగారుపడకు తల్లీ!.. అసలే తిండి తినక ఈ రెండు రోజులనుండి నీరసించిపోయావు... ఏడవకు... లేకపోతే నేను వెళ్ళి ఒకసారి మాట్లాడి వస్తాను... తర్వాత నీవు వద్దువు గాని.. అల్లుడిగారితో గొడవ పడకు... ఆయన్ను వెళ్ళనీ... మనం ఆలోచించి ఏదో ఒకటి చేస్తాము.. నాన్నగార్ని రానివ్వు... పద... కాస్త మజ్జిగన్నమైనా తిని కాసేపు పడుకో..."

అరుణకి ఎంత ఆపుకుందామన్నా దుఃఖం ఆగడం లేదు. తల్లి వంటిట్లోకి వెళ్లగానే దిండులో తలదూర్చి మనస్సులోని భారాన్నంతా దించేసుకుంది. అలాగే నిద్రలోకి జారుకుంది. తల్లి వచ్చి లేపే వరకు అలాగే పడుకుని ఉంది.

కంచంలో కొద్దిగా అన్నం, కూర వేసి ఒక గ్లాసుతో మజ్జిగ పట్టుకుని వచ్చింది.

"ఈ కాస్త అన్నం తిను అరుణా! సాయంత్రం డాక్టరు దగ్గరికి వెళ్దాం.." బలవంతంగా అన్నం తినిపించింది అరుణచేత.

తర్వాత ఒక గిన్నెలో చారు అన్నం కలిపి ఈ అన్నం చంటిదానికి తినిపించు... అల్లుడుగారు వస్తారు కదా.. ఇంకో కూర ఒకటి వేయాలి... దాని పని చూడు.." అంటూ కూర వండటానికి వంటింట్లోకి వెళ్ళింది. కూర తరుగుతున్నదే కాని రుక్మిణమ్మ మనస్సు పరిపరివిధాల పోతోంది... కాలంఎంత మారిపోయింది? తాను ఐదుగురు ఆడపిల్లలకు తల్లయింది, మగపిల్లాడి కోసం చూస్తూ-

"వంశోద్ధారకుడు ఒక్కడైనా లేకపోతే ఎలా?" అంటూ అత్తగారు ఒక వక్కపోరు పెడుతున్నదే తప్ప "అయ్యో! ఆడ పిల్లలు పుట్టేస్తున్నారే? అని ఆయన మాత్రం ఎప్పుడూ బాధ పడలేదు.

అత్తగారి కోసమైనా ఒక మగపిల్లాడ్ని కని ఈ పురుళ్ల నుండి విముక్తి పొందాలని రుక్మిణమ్మ తహతహ! ఆఖరికి మగ నలుసు కలిగాకే అనారోగ్యం వంకతో భర్తకి దూరంగా మసలుకోసాగింది! ఆనాడు 'కుటుంబ నియంత్రణకి మార్గాలు తెలియని రోజులు! కడుపులో బిడ్డ పడగానే కష్టమో, నిష్ఠూరమో తెలియక కనటం తప్ప, కడుపులో పెరుగుతున్న బిడ్డ ఎవరో తెలునుకోవాలన్న ఆరాటం గాని జ్ఞానం కాని లేని రోజులు!

అప్పటి కిప్పటికి ఎంత మార్పు! ఎంత అభివృద్ధి? కావలసినపుడు బిడ్డను కనటం, ఒకరు ఇద్దరు తప్ప మరొద్దనుకోవటం? కడుపులో ఉన్నది ఆడో, మగో తెలుసు కొంటున్నారు - ఆ నలుసుకి ఏ లోపం లేకుండా చూసుకుంటున్నారు? ఆహా... ఎంత మారిపోయాయి రోజులు ప్చ్!!

ఆమె ఆలోచనలలా సాగుతుండగానే భర్త వచ్చిన అలికిడి... 'అల్లుడు వచ్చాడు... వడ్డించు...'' అంటూ కేక వేయటంతో రుక్మిణమ్మ ఈ లోకంలోకి వచ్చింది - వడ్డనకి సిద్ధపడగానే

''నాకు భోజనం వద్దు... ఓ గంటలో బయలుదేరి వెళ్ళాలి. రేపు మీ అమ్మాయిని డాక్టరు దగ్గరికి తీసుకెళ్ళి అబార్షన్ చేయించి, ఓ నెల పోయాక, వచ్చి దిగబెట్టిండి...'' అని చెప్పి వచ్చినంత వేగంగా వెళ్ళిపోయాడు మళ్లీ బయటికి - మళ్లీ అరగంటలో వచ్చి సూట్‌కేసు తీసుకుని వెళ్లిపోయాడు. అరుణతో చెప్పలేదు. రేపు ఆస్పత్రికి వెళ్లండి!'' అని మరోసారి హెచ్చరించి మరీ వెళ్లాడు.

* * *

లేడీ డాక్టరు రుక్మిణమ్మ చెప్పినదంతా విని ''ఇప్పుడా అబార్షన్ చేయించేది... ఐదవ నెల వచ్చాక కష్టమవుతుంది. తల్లి ఆరోగ్యం దెబ్బతింటుంది. ఈసారి ఒక్కసారి ఊరుకోండి... తర్వాత...''

''మా అల్లుడు ఊరుకోడు పిల్లని వదిలేస్తానని అంటున్నాడు...''

''అంతటి మూర్ఖుడా? ఒక్క పిల్లకే... ఛీ ఛీ!... అమ్మాయిని వదిలేస్తానన్నాడా? ఈసారి ఆడపిల్ల పుడితే నేను పెంచుకుంటాను... ఏమంటారు?'

'మా అల్లుడు అమ్మాయిని బ్రతకనివ్వడు... ఎలాగైనానరే...''

''చేస్తే మీ అమ్మాయి ప్రాణానికే ముప్పు రావచ్చు... అందుకే నా మాట విని తొమ్మిదో నెల పురుడు పోసి ఆ బిడ్డని నేను తీసుకుంటాను... కావాలని అనుకుంటే ఎవరైనా దత్తతకి మగపిల్లాడిని తీసుకోవచ్చు''.

'మా అల్లుడిగారి సంగతి మీకు తెలియదు - అతను చెప్పినట్లు చేయకపోతే అమ్మాయిని కాపురానికి తీసుకెళ్లరు. అబారన్ చేసెయ్యండి. దాని అదృష్టం ఎలా ఉందో?...''

''అయితే మరో డాక్టరు దగ్గరికి వెళ్లటం మంచిది'' అంటూ వెళ్లిపోయింది డాక్టరు రమాదేవి.

''ఆమెకి పిల్లలు లేరా పాపని పెంచుకుంటానని అన్నది...'' ఇంటికి రాగానే తల్లినడిగింది అరుణ.

''అవునమ్మా! ఆమెకి పిల్లలు లేరు... ఆస్పత్రిలో వదిలేసిన పిల్లలిద్దర్నీ తానే తల్లై పెంచుతోంది... ఆమె అందరిలాంటి డాక్టర్ కాదు... ఎంతో ఓర్పు, నేర్పు ఉన్న డాక్టర్... హస్తవాసి మంచిది! డబ్బు కోసం కాక ఎవరు వచ్చినా సమానంగా వైద్యం చేస్తుంది - తల్లికి ప్రమాదం ఉన్నప్పుడే తప్ప అబార్షన్ చేయటానికిష్టపడదు. అక్కయ్యా లిద్దరికి తనే పురుడుపోసింది. మనం ఇచ్చినంత పుచ్చుకుంటుంది తప్ప ఇంత ఇవ్వాలని ఎప్పుడూ అడగలేదు - నీ పురుటికి ఆమె విదేశాల్లో ఉంది''.

తల్లి చెప్తున్న మాటలు ఆశ్చర్యంగా వింటోంది.

''ఈ రోజుల్లో అలాంటి డాక్టర్లెక్కడున్నారమ్మా? డబ్బు ఇస్తేనే వైద్యం చేస్తున్నారు. మా ఆడపడుచుని నర్సింగ్ హోమ్‌కి తీసుకెళితే నార్మల్ డెలివరీ అవవలసింది -

''నిన్న ఇన్‌స్పెక్టరుతో వచ్చిన కుక్క ఏ జాతిది అంటారూ? చూడ్డానికి చాలా బావుంది కదూ!? భర్తను ప్రశ్నించింది భార్యామణి. ''అది పోలీసు కుక్క'' చెప్పాడు భర్త. ''పోలీసు కుక్కా! అలా కనిపించలేదే''. ఓ''యూనిఫారమ్‌లో లేదులే'' పరధ్యానంగా బదులిచ్చాడు భర్త.

ఆపరేషన్ చేసి ఐదారు వేలు బిల్లు వేసింది - అక్కడికి ఎవరు వెళ్లినా అంతే! అందరికీ మేజర్ ఆపరేషన్ చేయటం, డబ్బు సంపాదించటమే. అదో వ్యాపారంగా నడుస్తోంది. నర్సింగ్ హోమ్‌లో - నగరాలలో అలాంటి నర్సింగ్ హోమ్‌లు కోకొల్లలు డబ్బు ముందు ఇస్తేనే పురుళ్లు పోసే డాక్టర్లు ఉన్నారు...''

''ప్చ్! మొన్న మన ఊళ్లోనే ఓ డాక్టరు దగ్గరికి పల్లెటూరు నుండి ఓ పేదరాలు నొప్పులు పడుతూ వచ్చిందట - వెయ్యి రూపాయలు అక్కడ పెడితే అప్పుడు చూస్తానన్నాడు... డబ్బులిచ్చే వరకు ప్రసవం ఆగుతుందా?... ప్రసవం కాగానే తెస్తానని భర్త కాళ్లా వేళ్లా పడితే కూడా కనికరించక బయటికి పంపిస్తే పాపం! ఆ పేదరాలు రోడ్డు మీదే ప్రసవించిందట దారేపోయేవాళ్లు వచ్చి సహాయపడి, ఆ తర్వాత ఆ డాక్టర్ మీద పోలీసు రిపోర్టు ఇచ్చారట! పేపర్లో వచ్చిందీ వార్త!'' అన్నది రుక్మిణమ్మ.

''పేపర్లో కన్నా రోజూ ఎన్నో జరుగుతూనే ఉంటాయి. ప్రభుత్వాసుపత్రిలో మాత్రం... డబ్బు ఇవ్వలేని వారి ముఖం చూడరు... మంచాలు లేక వరండాల్లోనే ఉంచేస్తారు... వాళ్ళు పడే యాతనలు చూడలేం... ప్రసవం కాక ప్రాణం పోతున్నా పట్టించుకోని డాక్టర్లు చాలా మంది ఉంటారు... నిజంగా రమాదేవిగారి లాంటి డాక్టర్లు ఎక్కడా లేరు. నూటికి ఒకరున్నా ఈ దేశం బాగుపడుతుంది... అడిగిన డబ్బు ఇస్తే అబార్షన్ ఎవరైనా చేస్తారు... కాస్త మంచి డాక్టరు దగ్గరకి వెళ్ళాలి. నాన్నగారొచ్చాక మీరిద్దరు వెళ్ళండమ్మా! నా దగ్గర కొంత డబ్బు ఉంది... మీరు ఇబ్బంది పడకండి!''

''అవేం మాటలే తల్లీ! నీ ఆరోగ్యం గురించే బాధపడుతున్నాం కాని ఖర్చు గురించి కాదు... మంచి కుటుంబమని అన్నీ చూసే చేశాం! నీ అదృష్టం ఇలా ఉంది. పురుటికన్నా 'గర్భ విచ్ఛిత్తి' ప్రమాదకరమైంది! కోలుకోవటానికి చాలా రోజులు పడుతుంది. అసలే అర్భకురాలివి. అదే ఆలోచన...'' అంటూ తల్లి వంట ప్రయత్నంలో పడింది.

అరుణకి మాత్రం మనస్సులో మరో కంగారుగా ఉంది! అబార్షన్ సక్రమంగా జరుగుతుందో లేదో? లేకపోతే తన పరిస్థితి? ''ఆలోచించలేకపోయింది. మంచంమీద పడుకున్నా ఆలోచనలతో బుర్ర వేడెక్కుతోంది తప్ప నిద్ర పట్టడంలేదు... లేచి బయటికి వచ్చింది... ఉయ్యాల్లో పడుకోబెట్టిన పాప లేచి, ఉయ్యాల అంచు పట్టుకుని దిగటానికి ప్రయత్నిస్తోంది... ఒక్క క్షణం గుండె ఆగినంత పనయ్యింది. అరుణకి... ఒక్క అంగలో వెళ్ళి పిల్లని ఎత్తుకుంది. క్షణం ఆలస్యమైతే క్రింద పడిపోయేదే... అమ్మో... కంగారులో పాప కెవ్వుమంది తల్లితోపాటు.

తల్లి రుక్మిణమ్మ ఒక్క అంగలో వంటింట్లోంచి బయటికి వచ్చింది...

''ఒక్క క్షణం ఆలస్యమైతే పడిపోయేదే...''

''చెక్క ఉయ్యాల అంతే! ఒక ప్రక్కకి ఒరుగుతుందనే గబగబా వచ్చాను.''

''పాపకి ఏమైనా అయితే తను తట్టుకోగల్గేదా?... అసలే బాధలో ఉంది?''

''పాపని ఎత్తుకుని పదే పదే ముద్దు పెట్టుకుంది. ఈ ఉయ్యాల్లో వద్దు గుడ్డ ఉయ్యాల్లోనే పడుకోబెట్టు... దానికేమైనా అయితే నేను భరించలేను...'' అరుణ నిస్సత్తువుగా సోఫాలో కూర్చుండిపోయింది.

''ఒకడే బిడ్డ ఉంటే తల్లికీ కంగారు తప్పదు... పట్టిదానివి కాదు అన్నిటికి నీకు మరీ కంగారెక్కువ. కాసేపు అలా మంచం మీద పడుకో... హార్లిక్స్ కలిపి తెస్తాను.''

''వద్దు కాస్త మంచినీళ్ళు తెచ్చిపెట్టు...''

కూతురు పడుతున్న మనోవేదన అర్థం చేసుకున్నది తల్లి... కాని ఏమి చేస్తుంది... అబార్షన్ చేయించకపోతే కూతురి సంసారం విచ్ఛిన్నమైపోతుంది!''

మంచినీళ్ళు తాగాక... దగ్గరే కూర్చుంది రుక్మిణమ్మ.

''డాక్టరమ్మ చెప్పినట్లుగా బిడ్డను కనేవరకు ఊరుకుని...

''వద్దు, వద్దు... ఆయన నన్నొదిలేస్తారు... అప్పుడు నీకు భారమైపోతాను...''

''చెట్టుకి కాయ భారం కాదే తల్లీ! కాని... లోకులు కాకులై బాధిస్తారు... అదే నా బాధ... నీ అత్తా, అల్లుళ్ళ. మూర్ఖత్వానికి బాధ పడుతున్నా... బిడ్డ పుట్టాక అతని మనస్సు మారుతుందన్న ఆశకూడా లేదు... ఇద్దరు ఆడపిల్లలే భారం అయిపోయారు... నల్గురాడపిల్లలు పుట్టినా మీ నాన్నగారు ఎప్పుడూ నొచ్చుకోలేదు... మగ పిల్లాడికోసం ఎదురుచూశాం గాని బిడ్డలు వద్దనుకోలేదు - ఆఖరికి ఐదుగురు పుట్టారు.''

''నాన్న దేవుడమ్మా... మీ చల్లని నీడలో మాకు సంస్కారం అబ్బింది... ఆయన మాటని ఎదిరించలేక పోతున్నా... నా కిష్టంలేకపోయినా అబార్షన్ చేయించుకుంటాను...'' ఒక నిశ్చయానికొచ్చింది ఆఖరుకి.

*** *** ***

ఆ మర్నాడే మరో లేడీ డాక్టరు వద్ద అబార్షన్ చేయించుకుంది - అరుణ... అబార్షన్‌లో బయటపడిన నిజం అందర్నీ నిశ్చేష్టులని చేసింది.. ఆ వార్త విని అరుణ మరి కొన్ని రోజులవరకు మంచానికంటుకుపోయింది... ఆవిడ బాధకి అంతూ పంతూ లేకుండాపోయింది... కుమిలి కుమిలి ఏడుస్తూనే ఉన్నది... స్కానింగ్‌లో తప్పుడు రిపోర్టు రావటం అంతా తన దురదృష్టం... దురదృష్టం కాకపోతే? తన గర్భంలో ప్రాణం పోసుకుంటున్న 'మగ' నలుసుని చంపుకుంటుందా?...

''నేను 'హంతకి'ని'' అంటూ జుట్టు పీక్కుంటోంది పాపం! అరుణ!!!